

I Jer

”... jeg vil bede Faderen, og han vil give jer en anden talsmand, som skal være hos jer til evig tid: sandhedens ånd, som verden ikke kan tage imod, fordi den hverken ser eller kender den. I kender den, for den bliver hos jer og skal være i jer.”

Johannesevangeliet 14:16-17

Fra kirkens tidlige historie er der rigtig mange beretninger om mennesker, der døde for deres tro. En af dem var Felicitas fra Karthago i Nordafrika i det andet århundrede. Felicitas var en slave, der inden hendes henrettelse var en tid i fængsel på grund af hendes tro. I fængslet fødte hun et barn, og da hun under fødslen skreg, blev hun hånet af fangevogterne, der sagde, at hvis hun ikke engang kunne klare en fødsel, hvordan ville hun så klare at blive kastet for de vilde dyr. Felicitas svar på det var meget enkelt: ”Nu lider jeg, hvad jeg lider, men da vil der være en anden i mig, som vil lide for mig, som jeg skal lide for Ham.”

Den engelske forfatter Charles Williams sagde, at med denne ene sætning skrev Felicitas sig ind i kredsen af Kirkens store lærere. Med den ene sætning, ”en anden i mig”, udtrykker Felicitas hjertet af, hvad kristendommen går ud på, hvad tro overhovedet er.

Det ekstraordinære ved erfaringen af Gud er, at han på samme tid er meget fjern og helt tæt på, ja, faktisk er Han ”i” os, som det siges her. Han er som Skaberen adskilt fra det skabte, Han er evig, Han er uendelig, Han er alt det, vi som mennesker ikke er. Og samtidig lovede Jesus, at Gud selv ved sin Ånd, Helligånden eller ”Talsmanden”, som Han kaldes i tekstafsnittet, vil være ikke bare hos os, men i os. Det var Felicitas erfaring i det andet århundrede, og det kan være vores erfaring i dag.

BBN